

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **B. C.**
bytem X

proti

žalovanému: **Úřad práce České republiky, Krajská pobočka v Příbrami**
se sídlem náměstí T. G. Masaryka 145, Příbram

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v usnesení žalovaného ze dne 25. 7. 2022, č. j. 28580/2022/NYM,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který má spočívat v tom, že se jí žalovaný pokusil osobně vtáhnout do procesní pasti, která vznikla v důsledku v záhlaví označeného usnesení. Tímto usnesením žalovaný, aniž by jednal s vlastníkem bytové jednotky (žalobkyní), předal výplatu dávky – příspěvku na živobytí k výplatě pobočce úřadu práce v P. Tato pobočka oslovila pana J. T. (příjemce dávky), aby předložil právní titul k užívání žalobkynina bytu v P. a sdělil počet společně posuzovaných osob a jejich příjem, ačkoli majitelem bytu není a k užívání bytu právní titul neexistuje. Žalovaný podle žalobkyně nemá žádné zákonné oprávnění vstupovat do výkonu vlastnických práv třetích osob. To se ovšem stalo, neboť žalovaný v záhlaví označeném rozhodnutí uvádí, že pan T. má skutečný pobyt v žalobkynině bytě, aniž by se žalobkyně zeptal, zda tomu tak je. Pan T. je v bytě žalobkyně na návštěvě u své matky, žalobkyně mu dovolila se tam zdržovat jako jeho pečující osoba a jeho osoba blízká, avšak nikoli jako v jeho bydlišti. Svévolné a nezákonné rozhodnutí žalovaného, že pan T. bude ubytován v bytě žalobkyně a bude sdělovat osobní údaje o osobě, která její byt užívá v režimu užívacího práva a o žalobkyni, která má být společně posuzována ve svém bytě, je precizní ukázkou zneužití pravomoci.
2. Samotný zásah byl ze strany žalovaného „řádoby neformální“, nepředcházela mu žádná procedura. Jedná se o faktický úkon, který vůči žalobkyni není rozhodnutím, jelikož daným usnesením nebyla zdánlivě nijak dotčena její práva a nebyla účastníkem řízení, a současně není oprávněna proti němu podat odvolání. Zvolený žalobní typ je tedy bezpochyby správný. Žalobkyně je jednáním orgánu veřejné moci přímo zkrácena na

svých právech. Nastala-li situace, pro níž je typický rozpor mezi rozumným řešením, na něž však není norma beze zbytku připravena – a řešením, jež sice lze podřadit pod text právního předpisu zahrnout, avšak vede toliko k nadbytečnému zatížení osob, do jejichž práv je zasazeno nezákonným postupem orgánu moci veřejné – je třeba zvolit řešení, které by odpovídalo principu oprávněného očekávání. V daném případě byl prostor pro nápravu otevřen podáním opravného prostředku ve smyslu § 82 s. ř. s. Nezákonnost rozhodnutí proti třetí osobě, která není účastníkem řízení, ale do jejíž práv bylo zasazeno, je zcela zřejmou nezákonnou skutečností. Žalobkyně vůči žalovanému žádné povinnosti nemá, ten tedy porušuje její vlastnické právo k bytu, nerespektuje její právo na nedotknutelnost osoby a soukromí, omezuje ji v domovní svobodě. Žalovaný se pokouší do bytu žalobkyně bez jejího vědomí nastěhovat osobu, která k bytu nemá užívací práva.

3. Podle § 82 s. ř. s. se může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
4. Žalobkyně za nezákonný zásah označuje v záhlaví označené usnesení. Tím žalovaný rozhodl o postoupení příspěvku na živobytí žadatele J. T. na Úřad práce ČR – Krajská pobočka v P. Příspěvek na živobytí se postupuje k 1. 8. 2022 a k tomuto dni zároveň žalovaný zastavuje jeho výplatu. Od tohoto dne rozhoduje o příspěvku na živobytí a příspěvek vyplácí Úřad práce – Krajská pobočka v P. Žalovaný v odůvodnění usnesení uvedl, že dne 20. 7. 2022 obdržel vyjádření pana J. T. Z vyjádření je patrné, že zdravotní stav pana T. mu již dlouhodobě neumožňuje převoz do místa trvalého bydliště v N. Proto se na základě dohody o dočasném pobytu zdržuje na adrese X. Žalovaný poukázal na § 67 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, podle kterého se místní příslušnost krajské pobočky úřadu práce řídí, pokud tento zákon nestanoví jinak, místem, kde osoba bydlí nebo kde se skutečně zdržuje. Vzhledem k aktuálnímu pobytu pana T. proto věc postoupil pobočce v P.
5. Soud se v první řadě zabýval otázkou aktivní procesní legitimace žalobkyně, tedy tím, zda žalobkyně myslitelně tvrdí dotčení své právní sféry v žalobě označeným zásahem. Je-li zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, původci či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., i kdyby byla všechna tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v myslitelném tvrzení nezákonného zásahu (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019 – 39, č. 4178/2021 Sb. NSS, či nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18).
6. Soud konstatuje, že v žalobě označené jednání ve vztahu k žalobkyni zjevně nemůže být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Jde o procesní usnesení, kterým žalovaný toliko určil, která pobočka úřadu práce bude nadále místně příslušná k vyřizování věcí souvisejících s příspěvkem na živobytí osoby odlišné od žalobkyně (pana J. T.). Nic více z daného usnesení neplyne. Zjevně se tak v žádném ohledu nedotýká právní sféry žalobkyně. Žalovaný tímto usnesením rozhodně nijak nezasáhl do vlastnického práva žalobkyně či její domovní svobody, nevyplývá z něj, že by snad žalovaný autoritativně určoval, že pan T.

bude ubytován v bytě žalobkyně, ani že by měl sdělovat osobní údaje o osobě, která tento byt užívá. Usnesením o místní příslušnosti nemůže dojít ke konstituování užívacího práva k bytu žalobkyně, jak je namítáno v žalobě. Žalovaný toliko na základě jemu dostupných informací určil podle § 67 zákona o pomoci v hmotné nouzi krajskou pobočku příslušnou k vyřizování věcí souvisejících s příspěvkem na živobytí pana T. Soud pouze nad rámec nutného odůvodnění konstatuje, že tento zákon místní příslušnost podle § 67 odst. 1 písm. a) odvozuje od místa, kde osoba bydlí nebo kde se skutečně zdržuje. Žalobkyni tedy nelze přisvědčit, že by zákon pojem tzv. skutečného pobytu neznal. Sama žalobkyně pak připouští, že panu T. ve svém bytě dovolila se zdržovat jako jeho pečující osoba a jeho osoba blízká na návštěvě u své matky. Evidentně tedy i dle tvrzení žalobkyně pan T. *skutečně pobývá* právě v jejím bytě. Namítá-li pak žalobkyně, že krajská pobočka úřadu práce v P. oslovila pana T., aby předložil právní titul k užívání bytu žalobkyně v P. a sdělil počet společně posuzovaných osoba a jejich příjem, jde o tvrzení, která zjevně směřují vůči jinému žalovanému i vůči jinému jednání, než které bylo jako nezákonný zásah vymezeno v žalobě. Z hlediska posouzení přípustnosti žaloby jsou proto zcela irelevantní.

7. Tvrzené jednání nemůže být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. také proto, že se jedná o rozhodnutí, tedy o takový úkon, který je z rozsahu aplikace tohoto ustanovení vyloučen. Adresát rozhodnutí, které žalobkyně označuje jako zásah, může proti němu brojit řádným opravným prostředkem (odvoláním), o čemž jej žalovaný správně poučil. Je pravdou, že žalobkyně sama adresátem tohoto rozhodnutí nebyla, což ale nelze považovat za vadu, ale za zjevný důsledek shora uvedené skutečnosti, že se žalobkyně dané rozhodnutí v jejich právech nijak nedotýká. Z uvedeného důvodu proto soud žalobkyni ani nevyzýval k úpravě žaloby (z důvodu volby nesprávného žalobního typu), neboť i žaloba proti rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. podaná žalobkyní by byla nepřípustná. Ostatně žalobkyně v žalobě výslovně uvedla, že zásahovou žalobu považuje za správný žalobní typ a že žalobu podle § 65 s. ř. s. nehodlá podávat.
8. Žalobou napadené jednání žalovaného tak zjevně a nepochybně nemůže být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) odmítl.
9. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. Jelikož byla žaloba odmítnuta, nemá právo na náhradu nákladů řízení žádný z účastníků.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu